

ÖKAD KVINNOREPRESENTATION ETT SAMHÄLLSINTRESSE

AV CHEFRED. FIL. DR IVAR ANDERSSON

Hur se ledande publicister ur olika politiska partier på våra strävanden för ökad kvinnorepresentation? För dagen har frågan riktats till chefred. och riksdagsled. fil. dr Ivar Andersson.

Tidskriften Hertha har begärt ett uttalande av mig rörande kvinnoorganisationernas och därmed också förbundets krav på ökad kvinnorepresentation i riksdagen och i de kommunala självstyrelseorganen. Mitt svar måste bli mycket kort, och jag kan tyvärr knappast ge några nya argument. Min personliga inställning har alltid varit den, att en ökad kvinnorepresentation är önskvärd. Detta är en ofrånkomlig konsekvens av den kvinnliga rösträtten, men det är också ett samhällsintresse. På en mångfald områden av vårt offentliga liv skulle ett mera aktivt deltagande av kvinnorna i det allmänna arbetet vara till gagn. Mer och mer tränger också den uppfattningen igenom, ehuru man på många håll alltjämt möter den gamla meningen, att kvinnans uppgifter ligga på ett annat område och att det bör vara männen förbehållet att sköta de s. k. allmänna angelägenheterna.

När man talar om hindren för kvinnor att komma in i riksdagen, bör man icke förbise, att särskilt för de borgerliga partierna svårigheten att placera kvinnliga kandidater är mycket stor. De borgerliga partierna ha i flertalet valkretsar vardera högst två representanter, folkpartiet oftast endast en. Det är mycket svårt att finna kvinnliga kandi-

dater med en tillräckligt omfattande intressesfär för att kunna motivera deras framförande som kandidater i den hårda konkurrensen med männen om de få platserna. Lättare ställer det sig för socialdemokraterna, som i varje valkrets förfogar över ett antal mandat. Trots detta är den socialdemokratiska kvinnorepresentationen påfallande liten i den svenska riksdagen.

Jag vill understryka en synpunkt på frågan om ökad kvinnorepresentation. Det är påfallande — och för övrigt helt naturligt — att kvinnornas intressen huvudsakligen omfattas av sociala, humanitära och kulturella frågorna. Men i alla samhällsfrågor spela mer eller mindre starkt de ekonomiska synpunkterna in. Kvinnorna, på vilka ansvaret för hemmens ekonomi i så hög grad vilar, ha i allmänhet ett mycket svagt intresse för den samhälleliga ekonomien och dess mångskiftande spörsmål. Och dock är det dessa frågor, som i allt större utsträckning sätta sin prägel på både de statliga och kommunala representationernas arbete. Det är, enligt min mening, utomordentligt angeläget, att man söker få fram kvinnliga kandidater, som äro villiga och kunniga att ta itu med dylika frågor. Utsikterna för en ökad kvinnorepresentation skulle därmed avsevärt ökas.